TEN ROOMS OF THE MIND

MADNESS

Excess

GILLETTE-WAANZIN

Overmaat

TIEN KAMERS VAN DE GEEST

Er is een huis dat ieder van ons bewoont zonder het ooit te hebben gekozen.

Het heeft geen adres. Het staat op geen enkele kaart. Toch kennen we het beter dan welke plek ook waar we ooit echt hebben gewoond. Binnen zijn er tien deuren.

Sommige openen we elke dag zonder het te merken.

Andere houden we op slot, alsof ze niets met ons te maken hebben.

En dan zijn er kamers die we niet zelf hebben gebouwd, maar die we toch op de een of andere manier in ons meedragen. Dit is geen theorie.

Het is geen psychologiehandboek dat op een plank ligt te verstoffen.

Het is het verslag van een man die deze tien kamers een voor een heeft doorlopen, vaak zonder te weten waar hij was, en die nu, met een paar jaar meer op zijn schouders, probeert ze te beschrijven precies zoals hij ze heeft beleefd.

Tien deuren.

Ik heb ze allemaal geopend.

Sommige uit nieuwsgierigheid.

Sommige met tegenzin.

Sommige pas toen het al te laat was om terug te keren.

Als deze kamers je bekend voorkomen, is dat niet omdat ze mijn verhaal vertellen.

Het is omdat ze, ergens diep vanbinnen, ook het jouwe vertellen.

Ferdinando

WAANZIN — Overmaat

Ze noemden me gek.

Meer dan eens.

Soms omdat ik te veel dacht.

Soms omdat ik te veel voelde.

En soms gewoon omdat ik de dingen vanuit een andere hoek zag.

Met de tijd besefte ik dat waanzin vaak het etiket is dat we geven aan wat we niet kunnen indelen.

Toch bestaat er een soort waanzin die voortkomt uit een te grote gevoeligheid.

Uit te veel vragen.

Uit het onvermogen om oppervlakken zonder diepte te aanvaarden.

Waanzin is een kamer waar het denken sneller loopt dan de taal.

Waar de emoties allemaal tegelijk komen.

Waar het hart zijn deuren niet kan sluiten.

Wie erdoorheen gaat, komt er nooit onveranderd uit.

Want hij heeft iets gezien.

En wat gezien is, kan niet meer ongezien worden.

Velen denken dat waanzin het tegendeel van intelligentie is.

Ik ben daar niet van overtuigd.

Soms zijn ze naaste verwanten.

Soms is waanzin intelligentie die haar uiterste grens bereikt.

Het punt waarop ze niet langer in toom te houden is.

Waar ze te veel verbanden ziet.

Te veel betekenissen.

Te veel werkelijkheid tegelijk.

En wanneer dat gebeurt, is de taal niet langer genoeg.

Alleen het gebaar — of de stilte — blijft over als onvolmaakte vertaler.

Ferdinando